

*Роман Луценко,
студент 2 стн курсу спеціальності 076
«Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»
Федорчук Наталія Вікторівна,
канд. екон. наук, доцент кафедри економіки, підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський*

СУЧАСНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Соціально-економічні перетворення у нашій державі зрушують прискорення реформ у сфері освіти, вдалась активно змінюється відношення суспільства до місця і ролі освіти в житті кожного громадянина України. Постійно з'являються сучасні вимоги до якості освіти: вмотивованість студентів, активний ріст розумових здібностей, отримання можливостей оперувати матеріалом, а також заохочення до оволодіння новими професійними навиками. Формування економічної культури нації є обґрунтованим у сучасній державі. Виховання сучасних спеціалістів неодмінно враховує наявність в останніх професійних навичок та вмій, що дозволяють ефективно діяти у складних умовах, швидко приймати рішення за відсутності достатньої інформації, бути комунікабельним, ініціативним і наполегливим, вміти відстоювати власні позиції, одночасно прислухаючись до інших [3]. Сучасні форми та методи навчання дозволяють навчити студентів ефективно та продуктивно мислити і своєчасно приймати, відповідно, правильні рішення.

Зміна та модернізація системи вищої освіти конче потребує впровадження сучасного викладання предметів, а також залучання новітніх інтерактивних методик викладання матеріалу, поширення форм та методів навчального процесу, що, звісно, повинно привести до якісної зміни педагогічного процесу. На наш погляд, залучення до педагогічного арсеналу викладачів ефективних методів навчання повинно забезпечити високоякісну підготовку майбутніх медиків. Не викликає сумнівів необхідність використання сучасних освітніх методик, із використанням комп'ютерних технологій. На наш погляд, досвід

світової та національної систем вищої освіти доводить необхідність застосування новітніх інтерактивних методик навчання. Безперечно сприяє впровадженню у дидактичний процес технології особистісно-орієнтованого навчання використання методів заохочення студентів до навчально-пізнавальної діяльності, що, у свою чергу, забезпечує особисту спрямованість навчання.

З цього приводу актуальним виглядає твердження К. О. Баханова, що інтерактивним є навчання, спрямоване на активізацію пізнавальної діяльності студентів за допомогою організації спілкування між собою, студентів з викладачем, між групами, що спрямоване на розв'язання спільної навчальної проблеми [1]. У свою чергу, О. І. Січкарук визначає інтерактивне навчання як переклад англomовного терміна «interactive learning», який означає навчання (стихійне або спеціально організоване), основане на взаємодії, та навчання, побудоване на взаємодії [4]. Дуже вдало з цього приводу додає відомий методист та прихильник застосування інтерактивних технологій навчання в Україні О. І. Пометун, який підкреслює, що суть інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається тільки шляхом постійної активної взаємодії тих, хто навчається, – це співнавчання, взаємонавчання [3]. Основою сучасної інтерактивної підготовки є такі принципи:

а) безпосередньої участі кожного учасника занять, що зобов'язує викладача зробити кожного з них активним шукачем шляхів і засобів розв'язання тієї чи іншої проблеми;

б) взаємного інформаційного, духовного збагачення: навчальний процес необхідно організовувати таким чином, щоб його учасники мали змогу обмінятися життєвим досвідом та отриманою інформацією;

в) особисто зорієнтованого навчання [4].

Також коли мова заходить про сутність інтерактивного навчання, то конче важливо зрозуміти, що ефективний навчальний процес може відбутися тільки за умови поступової, активної взаємодії студента і викладача, які є рівнозначними суб'єктами процесу та мають спільну ідею щодо їхніх знань та

вмінь. Відповідно, налагодження сучасного інтерактивного навчання передбачає моделювання прикладів та спільне вирішення відповідної ситуації. Компетентність студентів, яку формує інтерактивне навчання, розширює межі пізнавальних можливостей, сприяє аналізу та застосуванню отриманої у процесі навчання інформації, і неабияк сприяє накопичуванню навичок у майбутній професійній економічній діяльності. З'являється глибока внутрішня мотивація, студенти починають ухвалювати важливі рішення та залюбки розвивають свої професійні вміння. Сучасне інтерактивне навчання є нічим іншим ніж застосування спілкування студентів, що створюється на практичному занятті й існує як реальність, у якій вони знаходять для себе частину досвіду, який необхідно засвоїти. У навчанні студент є повноправним учасником процесу і його досвід не менш важливий, ніж досвід викладача, який не дає готових знань, а спонукає до самостійного пошуку. У такій співпраці забезпечуються можливості взаємин студентів та викладачів на рівні партнерства, співдружності. Викладач має можливість виявити і розвинути свої здібності – він виступає як організатор, консультант. При цьому досвід того, хто навчається, є центральним джерелом навчального пізнання [1].

Отже, широке залучення до педагогічного процесу сучасних методів навчання у вищій школі, таких, як інтерактивні методи навчання, є безперечно суттєвим кроком до якісних змін, які безпосередньо приведуть до отримання якомога кращих результатів навчального процесу. Однак ми повинні і надалі йти шляхом розробки та залучення сучасних методів викладання матеріалу, спроможних ефективно сприяти досягненню якісно кращих результатів навчальної діяльності, завдяки активному співробітництву викладача та студента, що неодмінно надасть можливість професійного становлення молоді у різноманітних галузях економіки.

Список використаних джерел:

1. Баханов К. О. Інтерактивне навчання. *Історія в школах України*. 2008. № 2. С. 31-36.

2. Луцик І. Г. Використання інтерактивних методів як засіб створення інтенсивного освітнього середовища. *Нові технології навчання*. 2007. № 46. С. 59-63.

3. Пометун О. І. Енциклопедія інтерактивного навчання. Київ : СПД Кулінічев Б. М., 2007. 144 с.

4. Січкарук О. І. Інтерактивні методи навчання у вищій школі : навч.-метод. посіб. Київ : Таксон, 2006. 88 с.